

P A S A U L I O LIETUVIŲ SKAUTŲ SAJUNGOS B I U L E T E N I S

BULLETIN OF THE LITHUANIAN BOY-SCOUTS AND GIRL-GUIDES.

Leidžia: PLSS Tarybos Pirmija. Adresas: Mr. A. Saulaitis,
853 Bank Street,
Redaguoja: vyr.sktn. Ant. Saulaitis. Waterbury 8, Conn.
USA.

1950.I.31.

Nr. 39.

+ 260 +

I 1950 METUS

Pradedame jubiliejinus 1950 metus. Šventasis Tėvas labai iškilmingomis apeigomis paskelbė šiuos metus šventaisiais metais. Romoje laukiama milijonų maldininkų iš visų pasaulio krastų. Pasaukatalikų šeimai tai bus maldos ir susikaupimo metai. Ir mūsų Sąjungos narių didžioji dauguma yra katalikai. Todėl susikaupimas ir maldaturėtų skaidrinti mūsų širdis šiais metais daugiau, negu kuriais kitais metais. Juk esame iškilmingai pasižadėję išpildyti pareigas Dievui, tardami skautų žodžio žodžius: "Aš pasižadu visomis jėgomis stengtis tarnauti Dievui, Tėvynei ir artimui..."

Ženkdama į Naujuosius Metus mūsų Tėvyne skęsta ašarose ir kančiose. Siaučia mirtis ir persekiojimai. Nematyti ausros prošvaisčių. Laisvasis pasaulis, kuris galėtų gelbėti žūstančias tautas, susirūpinęs ir nerūštingas. Mes, žudomos tautos vaikai, negalime užmiršti, kas mes esame. Mes esame kankinės tautos dalis, laiminga būdu patekusi į laisvųjų tautų kraštus. Čia mes galime kalbėti ir rašyti apie mūsų tautos nelaimę. Todėl naudokimės tąja laisve ir nepamirškime savo pareigų tėvynei. Atsiminkime, kad jautria širdimi tarėme: "Aš pasižadu visomis jėgomis stengtis tarnauti Dievui, Tėvynei ir artimui..."

Įvairūs mūsų lūkesčiai pradedant Naujuosius Metus. Persikėlę į užjūrius planuoja tvirčiau įsitverti į gyvenimą. Nors daug rūpesčių ir naujakurio sunkumų, bet širdyse daugiau drąsos, daugiau ramumo. Tačiau, su skaudžiu nerimu, baime ir netikrumo jausmu širdyse sutinka Naujuosius Metus tie mūsų broliai ir seserys, kurie dar tebevargsta tremtinių stovyklose Vokietijoje ir Austrijoje. Jie laukia pagalbos lygiai tokiu pat nekantrumu, kaip tie, kurie jau perplaukė vandenynus. Tad tieskime pagalbos rankas ir suteikime ramumo jų širdims, nes tvirtai tarėme: "Aš pasižadu visomis jėgomis stengtis tarnauti Dievui, Tėvynei ir artimui..."

PLSSąjunga žengia į Naujuosius Metus persikraustymo ir persiorganizavimo ženkle: Europoje vienetai nyksta, užjūriuose organizuojasi. Bet vienetų daugiau išnyksta, kaip susiroganizuoja naujų. Narių dalis, nukeliavę į naujuosius kraštus, išsisklaido ir užmiršta savo pareigas Sąjungai. Tikėkime, kad taip užmiršta trumpam. Sąjunga tikisi, kad Naujaisiais Metais atsibus užsimiršusiųjų sąžinė ir jie vėl įsijungs į skautų ir skaučių šeimas naujiems darbams. Sąžinės balsas sako: pradėjęs tikresnį gyvenimą tu gali daugiau padaryti ir todėl tu privalai daryti, nes laisva valia žadėjais: "Aš pasižadau visomis jėgomis stengtis tarnauti Dievui, Tėvynei ir artimui..."

Pasaulio Lietuvių Skautų Sąjungos nariams ir jos bičiuliams visuose pasaulio kampeliuose gyvenantiems linkime sveikatos, energijos, didelių užsimojimų, valios patvarumo, kantrybės ir našaus darbo per ištisus 1950 Metus!

B u d ė k i m e !

PLSS Tarybos Pirmija

+ 261 +

A Š I Š Ė J A U N A M O

R. BADEN-POWELLIO TESTAMENTAI.

Parašė: Arvids L ū k s.

Iš latvių kalbos išvertė psktn. R. Šilbajoris.

"Aš išėjau namo" - sako akmenyje iškaltos raidės Kenijos žemėje Afrikoje.

Šios raidės pasako, kad 1941 metais čia baigėsi Pirmojo Skauto gyvenimo iškyla. Šičia, Afrikos kalnų papėdėje jis, Pirmutinis Skautas, užbaigė skautišką gyvenimą žemėje ir iškeliavo Daniaus karalystės stovyklon.

Tais metais nuo sunkių karo smūgių drebejo Europos rytų krastas, ir daug kas iš mūsų negirdėjo liūdno žinios apie Didžiojo skautų Vado mirtį 1941 m. sausio mėn. 8 d. Karo vėtros neleido mums nei sekančiais metais susirinkti, pagalvoti apie skautiškąjį darbą ir paminėti Pirmąjį Skautą.

Tik dabar, po kelerių metų, kai nurimo karo triausmai, mes galėjom susirinkti, iš naujo pradėti skautiškąjį gyvenimą ir dabar galim visi drauge perskaityti Kenijos žemėje mums parašytą testamentą.

Dviejų pasaulio karų griuvėsiais užbėrė jaunasias Europos skautų kartas. Abu kartu per griuvėsius prasiskverbas atėjo Europos skautybės atžala. Daug idėjų ir metodų buvo pasauliui pasiūlyta, tačiau tik nedaugelis jų rado derliną dirvą ir platesnį pripažinimą. Tokios įvairios yra daugelio tautų aplinkybės, įvairios ir pačios tautos. Labai dažnai tą pačią idėją kiekvienas supranta, paverčia tikrove ir įvykdo visiškai skirtingai. Skautybė betgi yra vienas iš tų retų atsitikimų, kada visos tautos ką nors priima su visai mažais pakeitimais. Tai liudija, kad metodas yra tikrai vertingas, tinkamas visai žmonijai ir pajėgus išlaikyti dviejų karų permainas.

Dažnai daugelis priima ir praktikuoja kokią naują idėją - ji tampa "mados dalyku", bet po trumpo laiko šis mados dalykas dingsta, baigiasi, nes labai greit išsenka, pasidaro nebereikalingas. Su skautybe taip nėra. Pirmieji skautai jau tapo žili vyrai ir jų vaikai jau stebi savo vaikų skautišką gyvenimą. Metų riba skautų

organizacijoje turėjo būti keliama toliau ir toliau, nes skautai nenorėjo skirtis nuo skautybės. Skautybė berniukams tapo skautybe ir jaunuoliams, o vėliau ir skautybe vyrams. Auklėjimo metodas tapo gyvenimo metodu. Ne – skautybė nėra mados dalykas, bet ji yra laikmečio elementas.

Jei Pirmojo Skauto gyvenimo darbas yra išlaikęs tokius bandymus ir įgijęs tokią pripažinimą bei pasisekimą, tai yra aišku, kad buvo parodytas mūsų dienų žmonijai reikalingas ir pritaikytas gyvenimo būdas. Jo galvosena ir intencija yra žmonijos kelrodžio, žmonijos žvalgo galvosena, kuri Dievo duotu nujautimu, plačiu prityrimu ir artimo meile reičiau už kitus atskyrė, kuriuo keliu reikėtų eiti šiais laikais. Jis reičiau už kitus suprato reikalavimus, ieškojo ir rado priemonių tiems reikalavimams patenkinti. Kiekvienoje gyvenimo srityje išsiskiria tokie žvalgai, bet ne visais žmonija seka. Pirmasis skautas prabilo tik tada, kai jau 50 metų buvo stebėjęs pasaulį įvairiose šalyse, pats aktyviai ir sėkmingai kartu gyvenęs ir supratęs gyvenimą bei žmones. Tačiau jo žodžius išgirdus tiek senoji, tiek jaunoji karta tuoj jiems pakluso. Pakluso ir vykdė jo patarimus. Šis žmogus atrodė toks, kuriuo galima pasitikėti. Jo žodžiai pasirodė tiesūs, sveiki, praktiški ir tikslūs. Be to šis žmogus pasakė tai, ką pasako tik labai retas. Jis tvirtino, ir kiti tai paliudijo, kad jo gyvenimas buvęs laimingas.

–Laimės, laimės! – šaukia kiekviena žmogiška būtybė. Visi alksta laimės, visų gyvenimo tikslas yra laimė. Kova dėl egzistencijos yra tiktai priemonė, nors dažnai ir atrodo, lyg ši kova pripildytų visą gyvenimą. Tačiau tuoj po to, kai egzistencija yra užtikrinta, prasideda kova dėl laimės. Nesuskaičiuojamos kartos kiekviena savo būdu gyvena gyvenimą, tačiau laimės alkis buvo visiems amžinai bendras. Bet šiame pasaulyje laimė būna retai, ir retai pasitaiko žmonių, galėjusių pasakyti, kad jų gyvenimas buvo laimingas. Šiuos retuosius kiti stebi ir jų klauso, kad išmokytų eiti gyvenimo keliu taip, kad rastų laimę.

Tie, kuriems B.P. paliudijo savo laimingumą, parodė didelį pasitikėjimą jo žodžiais ir patarimais. Todėl tuo didesnis yra pasitikėjimas jo paskutiniaisiais žodžiais – skautėms ir skautams rašytais testamentais.

Testamentą rašydamas žmogus jau nebe galvoja apie save. Jis galvoja apie tai, kas tęsiasi ilgiau, negu žmogaus amžius, apie žmones, gyveniančius po jo, apie nepraeinančius dalykus. Testamente žmogus nekalba apie smulkmenas, jis kalba apie tās vertybes, kurias yra įsigijęs savo gyvenime, kurios atrodo brangios ir išsiskiriant su šiuo pasauliu. Jei neabejotinai vertingas buvo Pirmojo Skauto patyrimas, teisingi jo sprendimai, šventas jo darbas ir laimingas gyvenimas, tai juo vertingesnis yra jo paskutinis palikimas savo dvasiškiems vaikams – skautėms ir skautams.

Su didžiausiu dėmesiu skaitykime šio vienkartinio vyro nebe pakartojamus žodžius, kuriuos jis rašė savo gyvenimo vakaro valandoje, paskutinį kartą žvelgdamas į Kenijos kalnų ir savo amžiaus patyrimo viršūnes, galvodamas apie mus, apie žmoniją, apie laimę.

Kokie tad yra šie kelionės ženklai, kuriuos mums paliko didysis žmonijos žvalgas, skaučių ir skautų tėvas? Koks yra pats kelias, kelio tikslas ir gyvenimo tikslas?

Gyvenimas yra duotas laimei.

"Aš tikiu, kad Dievas mus leido į šią žemę, jog būtumėm laimingi."

Apie tai, kam mums duotas šis gyvenimas, yra įvairių pažiūrų.

Sakoma, kad žmogus šioj žemėj sutvertas kančiai, pareigai, darbui, egzaminui, meilei, o Pirmasis Skautas sako, kad žmogus skirtas laime – kaip tik tam, ko siekia milijonai žmonių. B.P. į laimę žiūri ne kaip į galimybę ar troškimą, bet kaip į būtinybę. Laimė yra Dievo dovana žmogui, jis yra žmogaus nuosavybė.

Jei žmogus laimės nejaučia, tai kas nors yra netvarkoje. Gal būt žmogus nesuprato, kad laimė nėra akla, neužpelnytai įgyjama, kad jos reikia alkėti, ieškoti, prie jos kopti, nes laimės esmė yra troškimas ir įgyjimas. Gal būt trukdo ta aplinka, kurion žmogus yra įėjęs. Gal būt jis yra pats save sunaikinęs ir iš viso neištengia būti laimingu. Gal būt žmogus žvelgia į kokią paties sukurtą miražą, kuris nėra ir negali būti laime.

Šioje žemėje žmogus gali būti laimingas. Jei jis toks nesijaučia, tai reikia ką nors pašalinti, ką nors įgyti, eiti kur nors toliau. Šiam keliui B.P. nurodė konkrečias gaires. Tegu tų ženklų paprastumas mūsų neklaidina: visa kas genialu yra paprasta.

Būk sveikas.

"Pirmasis žingsnis į laimę yra tapti sveiku ir stipriu, kad galėtumėt būti naudingi, kol esate berniukai..."

Kūnas yra sielos indas, dvasios darbo instrumentas. Todėl indas turi būti sveikas, neiškilęs ir gražus. Instrumentas turi būti galingas ir tikslus. Nuvaręs, ligotas, silpnas kūnas netinka dvasiniam darbui, sielos papildymui.

Dievo pasaulyje viskas yra sujungta į nepertraukiamą daiktų grandinę: ten vienas dalykas rišasi su kitu, kiekvienas būna kito priežastimi ar sąlyga, ir kiekvienas yra kito pasėka. Kūno sveikata yra dvasios vyveimimo sąlyga.

Jei sveikatos nėra, tai trūksta kažko esminio, be ko žmogus negali pasiekti sau Dievo duoto laimės stovio. Todėl pirmasis kelionės ženklas yra: "Išlaikyk savo sveikatą!"

Būkite naudingi.

"... kad galėtumėte būti naudingi ... vyro metuose".

Sveiku vyru išaukęs jaunuolis yra pilnas jėgos ir energijos. Tiek, kiek jis yra laimėjęs kovoje dėl egzistencijos, kiek jis aplinkybių dėka nėra darbo vergas, jis nori dirbti naudingą, prasmingą darbą. Prasmingą – kad prisidėtų prie bendrojo žmonijos darbo, kuris perfomuoja dalykus į vis kitas, vis auštesnes formas.

Šių auštesniųjų formų pasidarymo sąlyga yra naudingumas. Kiekvieno žmogaus uždavinys yra savo asmenybės užpildymas ir naudinga veikla žmonijos labui.

Naudingas darbas, naudinga veikla – antroji žmonijos laimės sąlyga. "Būk naudingas" – sako antrasis kelionės ženklas.

Būk patenkintas.

"Būk patenkintas tuo, ką gavai..."

Jei žmogus yra sveikas ir su džiaušmu atlieka naudingą, prasmingą darbą, tai jis gali būti patenkintas. "Gali", bet ne visuomet "yra". Amžinybė turi laiko pakankamai, ir Dievas žmogui davė pakankamai laiko jo uždaviniui atlikti. Tačiau žmonės trokšta visko aukščiau, negu tai numatyta. Jie šaukia: tempo, tempo!" ir bėga pirmyn, momento ir laiko neišgyvenę, uždavinių neatlikę.

Laimė susidaro iš ilpildymų sumos. Jei nėra pilnų momentų, negali būti laimės, nes tuštuma sudėta su tuštuma negali duoti pilnumos.

Šiuo atžvilčiu modernusis žmogus sunkiai serga. Nors jam jau vaikystėje padakojama pamokanti pasaka apie Mėlynąją Paukštę, tačiau tai nepadaidė. Žmogus ieško laimės "ten", tik "ten" ir nenori matyti to "čia".

Amžinu traukimu žmogus kopia viršun, ilgesis pasiekti aną viršūnę: ji tokia augšta, nuo jos būtų toks platus vaizdas, taip gerai būtų ją pasiekti. Žmogus kopja, vikriau kopja.

Pusiaukelėje jis pastebi kitą viršūnę, dar augštesnę, dar valingesnę. Žmogus kopja ir kopja. Pagaliau jis pasiekia pasiūlytą viršūnę. Tačiau... tampa užmirštas ilgesys ir pasisekimo vertė. Žmogus nesustoja, nesidžiaugia užkopimu, plačiuoju vaizdu, nes - jis pastebėjo naują viršūnę, naują kalną, jau galvoja apie naują kelią. Mintysė jis geidžia naujo kelio su tokiau pat alkiau, kaip ir pirmojo: tik pasiekti tai, tai jau būtų šis tas.

Vėl lipimas, vėl ilgesys. Jokio įvertinimo, ištyrinėjimo, pažinimo to, kas pasiekta. Tik didelis bėgimas pro šalį. Ausys negirdi žodžių: akimirksnių tuštumas negali sumoje duoti amžiaus pilnumo.

Laimė yra daugelio spalvų, daugelio formų, daugelio garsų harmoninga suma. Jei vieno elemento trūksta, nėra harmonijos. Jei žmoguje šalia vystymosi troskimo nėra pasitenkinimo pasiektu, tai žmogaus laimei trūksta vieno elemento - laimės nėra.

Tai, kas atrodo smulkmena, vis dėlto yra svarbi sąlyga. Nebijok, kad pasitenkinime užmigi. Sveikas žmogus neužmiega, bet savo laiku keliiasi naujam kopimui.

"Būk patenkintas tuo, ką pasiekei" - stai trečiasis kelionės ženklas. O iš jo sėka:

Išnaudok, kas įvyta.

"... ir tai išnaudok ko geriausia".

Įvertink tai, kas nuveikta; būk patenkintas tuo, kas pasiekta. Tai tau ne veltui duota. Kiekviena žemesnė viršūnė yra išeities taškas tolimesniam kopimui, tai yra poilsio, tai yra pasiruošimo vieta. Įtempimas ir ramybė, ramybė ir įtempimas - tai yra amžinas judesio ritmas. Vertink ramybę, kaip įtempimo apvainikavimą; vertink ramybę, kaip įtempimo šaltinį.

Kiekvienas gyvenimo pasisekimas turi būti ne tik pažintas, bet ir išnaudotas. Pergyvenimai, kurie rišasi su praktika pasiekto išnaudojimu, yra būtini tolimesniam keliui. Gal būt šiuo metu dar neaišku, kur ir kšip, bet kur nors, kaip nors tai bus reikalinga. Jei jų nebus, kažko truks ir, gal būt, teks sustoti pusiaukelėje - kaip tenka sustoti kalnų laiptotojui prie stačios uolos, jei paskutinėje sustojimo vietoje jis nepasirūpino įsivyti virvės ir kablo.

"Ne tik pažink, bet ir išnaudok tai, kas pasiekta".

Džiaukis.

"Dievas sutveria mus šiame linksmame pasaulyje, kad būtumėm... džiaugsmingi".

Sveikas žmogus nori dirbti. Kūrybinas darbas duoda pasitenkinimą, ramybę. Egzistencijos ir darbo džiaugsmas yra atlyginimas, Dievo duotas už darbo vargą: darbas, paskui vėl džiaugsmas. Nuo to, kad net žmonių pačerintam Dievo pasaulyje milijonų amžius praeina vergiškam darbe, kuris nėra laisvas, nei kūrybinas, negalys duoti darbo džiaugsmo, - įstatymas nesikeičia. Jei dažnai džiaugsmą sulaušina, jį pastatydami vieninteliu tikslu, - įstatymas vis tiek nesikeičia.

Sveikam, Dievo skirto kelio žingsniuotojui, žmogui džiaugsmas nėra nė nuodėmė, nė vienintelis tikslas. Džiaugsmas yra kūrybinogo darbo permaina, antroji jo pusė. Džiaugsmas yra vienas iš gyve-

nimo elementų. Dievas ne tik leido, bet ir liepė būti liksmam.

"Džiaukis!" - rodo didelis kelionės ženklas.

Eik Dievo gamton.

Žodžiui "džiaukis" žmogus paklusta lengviau, kaip kitiems žodžiams. Dažnas džiaugiasi ir tuoj džiaugsmą paverčia vieninteliu tikslu. Džiaugsmas daugiau nebebūna darbo permaina: žmogus benori, kad tebutų vien tik džiaugsmas.

Taip būti negali! Dievo gamtoje valdo amžinasis lygsvarės ir permainos įstatymas. Nuo gamtos atsiribojęs, užsidaręs tarp keturių sienų žmogus užmiršta, nebejaučia gamtos įstatymų. Civilizuotam mieste žmogus užmiršta esąs gamtos dalimi, priklausoma nuo visų gamtos įstatymų. Tarnaudamas proto kultui, dažnas užmiršta apie savo kūną ir sveikatą.

Kad nežūtų ryšys su gamta, kurios įstatymų žmogus priklauso, kad pajautų, kokie yra šie įstatymai, - žmogui reikia eiti į gamtą, grįžti ten, kur Dievas jį sukūrė, iš kur jis ateina. Protas, jausmai gali žmogų akimirksniui išmesti į tariamai kitą pasaulį, bet ir tada jis yra tik jėgos išmestas akmuo, kurį žemė traukia atgal, kuris ir krisdamas priklauso nuo žemės traukos. Žmogui reikia grįžti gamton, kad jis pajustų gamtos įstatymus ir pagal juos formuotų savo gyvenimą. Dvasia gali akimirkai pakilti į savo ypatingo grožio pasaulį, bet grožio matas žmogui gali būti tik vienas: gamtos suteiktas.

Žmogus turi eiti gamton, kad pajustų grožį, kad suvoktų įstatymus, kad suprastų, jog negali būti laimės grandinės, jei viena grandis yra nutrūkusi.

Kelionės ženklas sako: "gamtos įstatymas parodys jums, kaip Dievas sutvėrė pasaulį, pilną gražių ir stebuklingų dalykų jūsų džiaugsmui".

Žvelk iš šviesiosios pusės.

"Žiūrėkit į daiktus ne iš blogosios, bet iš gerosios pusės."

Gamtoje tu įsitikinsi, kad kiekvienas dalykas turi dvi puses: saulėtą ir šešėliuotą. Daiktas gali mirgėti šviesoje aiškiomis spalvomis, gražiomis formomis, ir tas pats dalykas gali trūnyti drėgname negailestingame šešėlyje, kur nesimato nei spalvų, nei formų. Jei tu gali išsirinkti prieėjimą, tai priek prie daiktų iš saulėsios pusės. Jei žmogus sukurtas laimei ir džiaugsmui, tai jam prisieina daiktus stebėti iš džiaugsmingosios pusės. Taip žiūrint dalykai yra mieli, lengvai prieinami, lengvai išnaudojami, malonūs. Jei vėliau pamatai ir šešėlio pusę, tai vis dėlto daiktas lieka artimas, jo nemeti, nes žinai jo vertę. Iš šešėlio pusės prieinant kiekvienas daiktas atrodo nemielas, nuo jo nusirėžiama, su juo nesuipažįstama. Nepažįstant daiktų, visas pasaulis atrodo tuščias ir visas gyvenimas tampa tuščias.

Šviesa duoda pilnumą, imk dalykus iš šviesiosios pusės.

Daryk kitus laimingais.

"Bet tikrai tapsi laimingas, suteikdamas laimės kitiems"

Pirmieji kelionės ženklai tau rodė kelią į laimę per tave patį. Štai čia yra ypatingas kelionės ženklas, kurs rodo kelią į laimę per kitus.

Jalingas yra visur gamtoje pastebimas įstatymas apie pasitikėjimą savim: linkimą į savo centrą, gyvų būtybių egoizmą. Atomas, skriedamas apie branduolį, laikosi šio dalimi, žvaigždžių sistemos laikosi savo centrų, žemės masę palaiko traukiamoji jėga, o gyvas būtybes - egoistinė jėga. Jei nebūtų šios didelės jėgos, nebūtų ir gyvybės. Taip pat ir žmogaus gyvenimą užtikrina egoizmas - linkimas išsilaikyti ir išplatinti save. Tuo būdu egoizmo įstatymas yra šventas, nes jis palaiko gyvybę.

Bet žmogui yra duota tai, ko nėra duota kitoms gyvoms būtybėms: žmogus formuojasi, kasdien, kasmet eina aušątn. Ir kai žmogus pasiekia tam tikrą pakopą, jis šalia egoizmo pastebi kitą įstatymą: artimo meilės įstatymą. Įstatymą, kuris pradžioje atrodo prieštarauja šventam egoizmo įstatymui. Pradžioje tas prieštaravimas atrodo labai didelis. Pirmas įstatymas žmogui yra aiškus: gyventi bet kokia kaina! Naujasis įstatymas neaiškus: daryk gera kitam! Kaip tuodu įstatymu suderinti?

Tik nedauelis jau pradžioje supranta: tai yra šventojo egoizmo įstatymo galutinis išpildymas, nes štai: aš ir jis esame vieno ir to paties atomai. Aš negaliu būti laimingas, jei ir jis nėra laimingas. Šis pažinimas yra sunkus, bet jį skelbia žmonijai visi tie, kurie aukščiau už kitus pakopė pažinimų kalnan. Kas nori ir pajėgia, tegu kopja pats, kas negali, tegu tiki Pirmajam Skautui: tu negali būti laimingas, jei nesi suteikęs laimės kitiems.

Kad tu pats įgytum laimę, tau reikia daryti kitus laimingais. Kitiems laimės teikimas yra tavo paties laimės sąlyga. Jei nori įeiti laimės valstybėn, turi pereiti kitų laimingais padarymo tiltą. Laimės teikimas kitiems nėra pareiga: tai yra tavo paties laimė. Tikras kelias pačiam įgyti laimę yra ją teikti kitiems.

Prisidėk prie žmonijos darbo.

"Bandyk ir palik pasauli geresni, negu jį radai".

Jei tu pats esi sveikas, kupinas gyvenimo džiaugsmo, darbus ir kūrybinas, kitiems laimę teikias ir pats laimingas, tai tau dar lieka prisidėti prie bendrojo žmonijos darbo.

Žmonijos pasiuntinybė yra didelė. Jos įvykdymas yra visų žmonių, visos žmonijos darbų bendra suma, - tų darbų, kuriuos darome ne sau, bet visiems.

Jei kiekvienas turi kai ką nuveikti bendram labui, tai ir tu! Tą papildydamas tu būsi atlikęs, ką privalai atlikti po to, kai būsi padaręs, kas reikia sau ir artimui. Jei kiekvienas pridėtų savo ranką, jei kiekvienas savo gyvenime truputi veiktų visumos labui, tai pasaulis ir žmonija progresuotų aukštytn daug greičiau. Nebūk vienas tų, kurie ima ir neduoda. Tavo, kaip sąmoningo žmogaus pareiga yra prisidėti. Įvykdęs šią pareigą, būsi padaręs viską, kas žmogui darytina.

S a n t r a u k a. Skautybės Tėvo duotus kelionės ženklus suglaudžiant mes matome, kad jis sako: B Ū K L A I M I N Ą A S ! Tu tai galėsi, jei

Tu pats:

Tu kitam:

1. Esi sveikas.	5. Suteiki laimę iš
2. Esi naudingas.	6. Prisidedi prie žmonijos darbo.
3. Esi patenkintas, todėl - išnaudok pasiektą.	
4. Esi džiaugsmingas, todėl -	
5. Eik į gamtą. Žiūrėk iš šviesiosios pusės.	

+ 260 +

S K A U T Y B Ė S D V A S I A

Parašė J. S. W i l s o n, Tarptautinio Skautų Biuro
Direktorius.

Nors skautybė jau yra žinoma ir paplitusi visame pasaulyje, nors lietuviai skautai atšventė trisdešimties metų jubiliejų, tačiau skautų eilėse vis dar pasitaiko naujų kelių "ieškotojų", kuriems yra neaiškus skautybės santykis su religija. Šiems abejojimam nuraminti Tarptautinio Skautų Biuro Direktorius Mr. J. S. W i l s o n Tarptautinio Skautų Biuro laidžiamo laikraščio JAMBOREE 1948 m. sausio m. numeryje atspausdino žemiau dedamą straipsnį.

Laikui bėgant skautybės metodai ir technika gali tam tikru būdu vystytis, keistis ir tobulėti, tačiau jos dvasia lieka nuo pat pradžios ta pati, nesikeičianti. Tik į ją atsirėmus, galima statyti skautybės rūmą ir jį pritaikinti naujų laikų reikalavimams. Tačiau, laikas nuo laiko reikia pažvelgti į skautybės šaltinius, kad tenai būtų išskaityta skautybės Steigėjo mintis ir valia. Tai ir daro šis straipsnis. Tačiau jis turi ne vien istorinės reikšmės. Jis yra ypač aktualus mūsų laikų idejų sąmyšyje ir lietuvių skautybės ypatingoje padėtyje, nes jame atsispindi B.P. dvasia, jo troškimai, jo idealas, kuris turi būti kiekvieno skauto, vado ir eilinio, idealas.

Norėčiau, kad su straipsnio mintimis susipažintų tiek tie skautai, kuriems dar iki šiol vis nėra "aiškus" religijos reikalas skautybės sistemoje, tiek tie katalikų visuomenės vadai, kurie lietuvius katalikus skautus, jų nepažindami, iš anksto pavadina "bedieviais".

Sktn. Kun. Dr. J. Vaišnora, M.I.C.
PLSS Vyr. Dvasios Vadovas.

1908 metų sausio mėn. pasirodė pirmoji SCOUTING FOR BOYS dalis. Tai buvo vadovėlis, mokinas "gero pilietiškumo". Po išanga buvo parašas: R.S.S.B.P., kuris, vėliau besivystydamas, virto gana familijarišku ir visiems gerai pažįstamu: B.P. Šeštajame originalios sios laidos skyriuje yra šis taip dažnai cituojamas sakiny: "Šios mūsų organizacija neturėtų savo objekto, jei ji nevestų savo narių į religijos pažinimą."

Pirmajame skyriuje buvo idėtas "skauto įžodis". Tokia formulė yra vartojama nuo pat pradžios: "Prieš tapdamas skautu, berniukas turi padaryti skauto įžodį: S a v o g a r b e a š p a s i - ž a d u: 1. TARNAUTI DIEVUI."

Ketvirtajame skyriuje B.P. apie tarnavimą Dievui rašė: "Joks žmogus negali nuveikti didelių dalykų, jei jis netiki į Dievą ir jei jis nesilaiko Jo įsakymų. Tačiau, kiekvienas skautas turi būti tikintis."

Mes žinome, kad šandie kai kurie žmonės, kai kurie skautų vadai, kurie turėtų būti gerai informuoti, galvoja, kad pirmą kartą SCOUTING FOR BOYS idejoje ir redakcijoje nebuvo kreipta dėmesio į religiją ir tarnavimą Dievui. Štai dėl ko aš esu priverstas grįžti prie originalo, kad galėčiau visiškai aiškiai įrodyti, jog jų galvo-

Jimas yra klaidingas iš paėrindų ir kad tarnyba Dievui yra paėrindas to, kas yra vadinama skautybės dvasia. Tuo paėiu ji yra kertinis akmuo, ant kurio skautybė yra pastatyta, cementas, kuris sujungia visą statinį ir leidžia jam atsilaikyti prieš vėjus ir bangas.

Pirmykštė skauto iėodėio formulė buvo tarptautiniai vartojama nuo 1922 metų ir nuo tada jokia skautų organizacija negali tapti Tarptautinio Skautų Biuro nariu, jei ji nepriima ir nepraktikuoja skautiškojo pasiėadėjimo, kuris ivairiomis kalbomis suformuluotas, tiksliai atsako angliškaėam issireiėkimui: "Duty to God".

Tarptautinė Kopenhagos Konferencija 1924 m. dar aiėkiau nusakė: "Skautų saėjūdis neturi noro silpninti, bet, priešingai, siekia sustiprinti individo reliėinius isitikinimus. Skautų istatai suponuoja, kad skautas turi istikimai ir nuoėirdėiai praktikuoti religija". Tai, uėimtoji kryptis yra aiėki ir isvados is jos sekanėios taip pat turi bėti aiėkios, B.P. 1914 m. pirmą kartą redakėuotame AIDS TO SCOUTMASTERSHIP /lietuvių kalba vėlesnė tos knyėos laida yra SKAUTŲ VADOVUI. Red./ taip pėicizuotos:

"Budrumo isvyistymas natūraliai prasideda Dievui paėarba, kurią mes noriai pavadiname "Veneration". Paėarba Dievui, paėarba artimui, paėarba sau, kaip Dievo tarnui, yra paėrindas visų religijos formų. Dievo gi paėarbinimo /Veneration/ formos ivairuoja paėal kiekvieną konfesiją ir tikybos pavadinimą. Bendrai imant, tėvų valia apspėndžia, kuriai tikybai jų vaikas priklausos. Jų tad reikalas nusprėstė, o jų reikalas paėerbti tėvų isitikinimus ir paremti jų pastangas idiegti vaikų sielose paėarbą ir tarnavimą Dievui paėal formą tos religijos, kurią vaikas ispaėista".

Dar toliau B.P. raėo: "Pirmasis dalykas pasiėadėjime, kuri vaikas daro istodamas i skautų saėjūdį, yra "tarnauti Dievui". Pastebėkime - nesakoma: "bėti loėalium Dievui", - nes tai vaizduotų tik tam tikrą sielos būklę, o tarnauti Dievui, - kas reiskia aktyviai pozityvų nusistatymą".

"Paėrindinis skautų saėjūdėio metodas yra suteikti tam tikrą pozityvaus auklėjimo kryptį, o ne vien paprastai ikalti vaikui neėatyvinius dėsnius, nes vaikas yra visuomet labiau nusiteikęs veikti negu virėkinti. Ir taip vaiko veikloje mes skyėrėme vietos gerojo darbėlio iproėiui visam gyvenimui ir kiekvienai dienai dėl to, kad jis tarnauja kaip paėrindas būsimaė gerai valiai ir paslaugumui artimo tarnyboje. Reliėinė bazė, esanti šių nusiteikimų paėrinde, yra bendra visoms konfesijoms, todėl dėl šios prieėasties mes nesusiėisame nė su viena is jų".

Aė leidau sau plaėiau pacituoti pirmuosius B.P. raėtus ne vien tik tam, kad pabrėėėiau, jog tarnyba Dievui yra raugas, kuris turi priimti skautybės dvasią, bet ir tam, kad ją apėinėiau nuo tų, kurie bando klaidingai aiėkinti ir kurie, iseidami is ivairių poėiūrių, tvirtina, kad skautybė neturi nieko bendro su religija, o religija nieko bendro su skautybe. Faktų ir patyrimų šviesoje ši paėiūra yra visiėkai atmestina.

Aė negaliu vis dėlto susilaikyti nepacitavęs dar dviejų citatų is originalinio SCOUTING FOR BOYS /lietuvių kalba ši knyga buvo isleista vardu SKAUTYBė BERNIUKAMS. Red/ leidimo treėiojo skyriaus. Jos yra ne maėiau aktualios, kaip pirmosios, o būdas, kuriuo čia isreikėsta gili mintis, verėia mus nusisėypsoti. Isskaiėiuodamas vyresnius, kurie galėtų rasti naudos skautybės plane, B.P. pamiėni ir dvasininkus: "Aė manau, kad jie skautybėje ras gerą priemoneė siek tiek sudrausminti perdaug laukines aspiracijas kai kurių jų auklėtinių ir suėadinti tinėinių tarpe daugiau energijos ir susido-

mėjimo savo gyvenimu ir aplinka". B.P. taip pat pašvenčia vieną skyrių Brawnsea-Island stovyklos, surengtos 1907 m. rugpiučio mėn., rezultatams aptarti. Tą skyrių jis baigia taip:

"Kad vaikai įvertino tai, kas jiems buvo kalama, matyti aiškiai iš jų man rašytų laiškų. Kai kurie jų puikiai prisimena tai, ko jie buvo stovykloje išmokę. Vienas iš jų, darbininkas, rašo: "Svarbiausias dalykas, kurį daugelis vaikų turėtų suprasti, tai - žiūrėti į dalykus iš šviesiosios pusės ir viską imti iš gerosios pusės. Aš pats pastebėjau, kad ten buvo didelė pamoka, kurios reikia nepamiršti. Aš niekad pakankamai neatsidėkočiau už tai, ko jūs mane išmokėte. Aš jau dabar konstatavau, kad ten buvo suteikta didelė pagalba kasdieniniam gyvenimui. Arai ne ten paaikškėjo svarbiausias šių dienų skautybės dėsnis - žiūrėti į dalykus iš jų šviesiosios pusės ir viską imti iš gerosios pusės?"

Žymus kvakeris William Penn kartą yra pasakęs: "Žmones gali valdyti arba tik Dievas arba tik tironai". Skautybė siekia ugdyti individo sielos laisvę. Tatai aš pabrėžiau savo paskaitoje, skaitytoje pirmą savaitę 1939 metų III Pasaulio Rover Moot /skautų vyčių sąskrydyje. Red./. Bet ši laisvė turi būti valdoma Dievo. Jei to nėra, ji virsta paprastu individualiniu pagaidumu. Skautybė auga, plėsis ir išliks tik savo amžinųjų vertybių dėka. Skautybės dvasia, mano manymu, egzistuoja ir yra efektyvi tik dėl šios priežasties: ji remiasi amžinosiomis vertybėmis.

Štai prasideda Naujieji Metai. Praėjusieji metai, davę mums Jamboree ir Tarptautinę Konferenciją, dar kartą įrodė broliškumo ir vieningumo jėgą, kuri yra skautybėje. Aš noriu kai ką pakartoti iš to, ką aš beveik prieš šešerius metus esu rašęs "Jamboree":

"Skautybė nuo pat savo pradžios pasisakė už broliškumą ir vieningumą. Ji atsirado kaip praktiška priemonė šioms vertybėms pasiekti lokalinėje, tautinėje ir tarptautinėje srityse. Žinoma, laikas nuo laiko yra buvę kai kurių nuomonių skirtumų pradėdant intymiu būreliu skiltyje ir baigiant dideliais suvažiavimais jamboree ir konferencijose. Tačiau tie nuomonių skirtumai buvo tuojuo išlyginti draugiškoje dvasioje ir atmosferoje. Dažnai jie netgi pasitarė naudavo ryškiai pavaizduoti tą kelią, kuriuo skautybės dvasia pajėgia sucementuoti plyšius, atsirandančius dėl pašalinių įtakų ir dėl suaugusiųjų žaismo senų prietarų".

Prieš šias pašalines įtakas ir prieš suaugusiųjų prietarus aš šia proga iš naujo keliu balsą ir pasisakau taip, kaip šiame straipsnyje esu padaręs.

Praeitųjų metų liepos mėn. Pasaulio Skaučių Šefė keletą dienų pasivėlino išplaukti iš Londono į Australiją. Šis pavėlavimas jai gal ir buvo nelaimė, bet mums tai tikrai laimė, nes jis davė jai progą atrasti vieną, 1930 metais B.P. parašytą, maldą Tarptautinei Skaučių Misijai. Lady Baden-Powell ją atsiuntė man, leisdama joje pakeisti porą žodžių ir panaudoti ją XI Tarptautinėje Konferencijoje. Minimos Konferencijos užbaigai buvo pietūs, surengti Prancūzų Skautijos Jamboree stovykloje Moisson miške. Entuziastingai generolui Lafont pritarus, aš paskaičiau dekegatams tą maldą, kaip paskutinįjį Konferencijos žodį:

"Mūsų visų Tėve! Štai šiomis dienomis mes susirinkome prieš Tave iš įvairių kraštų, iš įvairių rasų, kurias mes atstovaujame, bet visi sudarome viena mūsų brolystėje, Tavo dieviškoje Tėvystėje. Mes stovime prieš Tave dėkingomis širdimis, pripildytomis Tavo palaimos, kurią Tu mums suteikei, dėkodami už tai, kad mūsų sąjūdis

tarpsta prieš Tavo veidą. Atsilygindami, mes norime sudėti ant Tavo altoriaus, kaip mūsų muolankaus dėkingumo ženklą, visas mūsų aukas ir pastangas, kurių iš mūsų pareikalaus tarnavimas artimui. Prašome Tave, kad per mūsų posėdžius mes visi čia galėtumėm, Tavo dieviškojo įkvėpimo apšviesti, išieyti vis platesnį akiratį, vis aiskesnę žvilgsnį į visus galimumus, kurie mums ir prieš mus atsiveria. Taip mes galėsime žengti pirmyn su tvirtu tikėjimu, tęsdami savo misiją - iškelti vis aukščiau žmonijos idealus ir galimumus, kad tuo būdu, dėl vis gilesnio supratimo, galėtumėm įgyvendinti aplink Tave laimincesnės taikos ir geros valios žemėje karalystę. Išklausk mūsų prašymą, o mūsų Tėve! Amen."

Su tokiu nusiteikimu mes turime pasiryžti šiais naujais metais apginti Skautybės Dvasią.

+ 261 +

A F I L I A C I J O S K L A U S I M U

Lietuvos skautai, atkūrę savo organizaciją tremtyje, Vokietijos ir Austrijos stovyklose, jautėsi tęsia bolševikų uždarytos Lietuvos Skautų Sąjungos darbą. Kadangi Nepriklausomos Lietuvos laikais Lietuvos Skautų Sąjunga buvo Tarptautinio Skautų Biuro ir Tarptautinio Skaučių Biuro narys, buvo rūpinamasi, kad tremtyje atsikūrusi Lietuvių Skautų Sąjunga paveldėtų Tarptautiniuose Biuruose turėtas teises ir pareizas. Tačiau Tarptautiniai Biurai tylėjimu toleravę L.S.Sąjungos uždarymo faktą, nebedrįso tarptautinės skautų ir skaučių šeimos nario teisių ir pareizų perleisti atsikūrusiai Lietuvių Skautų Sąjungai. Lietuvos skautams šis faktas buvo labai skaudus, nes toks sprendimas nebuvo pagrįstas skautiškosios brolybės ir skautiškojo teisingumo principais, bet praktiškais utilitariniais tarptautinės politikos išskaičiavimais.

Kai tremties stovyklose sujudo ne tik Lietuvos, bet ir kitų pavergtų tautų, skautai ir skautės, Tarptautiniai Biurai turėjo skaičiuoti su šiuo faktu ir ieškoti išeities šių organizacijų veikimui kaip nors įteisinti. Charakteringas tuo reikalu yra XI-osios Tarptautinės Skautų Konferencijos, įvykusios 1947 m. rugpiučio mėn. 19-22 d.d. Chateau de Rosny, Pracūzijoje, nutarimas DP skautų reikalu. Nors šis nutarimas teliečia tik skautus, tačiau gyvenimo praktika parodė ir teberodo, kad tokio pat nusistatymo yra ir Tarptautinis Skaučių Biuras ir to biuro nariai - atskirų tautų skaučių organizacijos.

Iš šio nutarimo skautų reikalu ir iš Tarptautinio Skaučių Biuro bei jo narių - atskirų tautų skaučių organizacijų vadovybės elgesio, galima padaryti šias išvadas:

1. DP skautų organizacijos globotinos, kaip pabėgusių iš okupuotos savo tėvynės skautų ir skaučių sukurtos organizacijos, bet ne kaip buvusių laisvose tėvynėse skautų-čių organizacijų tęsinys. Toji globa sąlygojama dviem sąlygom: a/ "... kad skautybės tikslai, metodas ir principai yra pripažinti ir praktikuojami" ir b/ "... kad nėra skelbiama politinė propaganda". Politinė propaganda čia reiktų suprasti ir L.S.Sąjungos apstangas pripažinti ją Nepriklausomoje Lietuvoje veikusios L.S.Sąjungos tęsiniu. Vadinas, T.S.Biuras, pačaręs politinį aktą tylėjimu toleruodamas L.S.Sąjungos - savo nario uždarymą, draudžia tiesiogiai nukentėjusiems patiems dėl patirtos nuoskaudos pasisakyti.

2. XI-osios Tarptautinės Skautų Konferencijos nutarimas, kad "Registruojamasis Tarptautinio Biuro DP skyriuje neteiks teisės į Tarptautinės Skautų Konferencijos narius /visos citatos pabrauktos stralosnio autoriaus. Red./, bet teiks, kaip skautams, pripažinimą

Biuro apsaugoje" visai aiškiai išryškina nusistatymą, kad tremtyje susikūrusios atskirų tautų skautų organizacijos nėra tęsinys jų tėvynėse buvusių organizacijų, o tik yra susiorganizavę iš savo okupuotų tėvynių pabėgę atskiri skautai. Tačiau, šis nusistatymas pripažįsta atskirus asmenis skautais ir jiems žada globą, o į jų sudarytas organizacijas žiūri kaip į antraeilį laikinį reiškinį, tik kaip į išdavą, atsirandančią atskirų skautų skautiškajam veikimui palenvinti bei įgalinti. Ir tos skautų organizacijos vadinamos "... skautų grupėmis DP tarpe, kurios tebėra pereinamoje stadijoje".

3. Pereinamoje stadijoje globotiniams DP skautams, kaip asmenims, statoma labai aktegoriška alternatyva: "Visi DP skautai, kurie gal būt apsigyvens krašte, kur jau yra Konferencijos pripažintas narys - organizacija, turės pasirinkti: arba tapti tos organizacijos nariais, arba atsisakyti būti skautais". Šis nutarimas yra lygus likvidaciniam aktui. Jei vienu aktu bolševikai uždarė Lietuvos Skautų Sąjungą, tai šiuo aktu nutariama likviduoti asmeniniai ir tuos lietuvius skautus, kurie iš okupuotos tėvynės išvykę tremtyje dar bandė tęsti lietuvišką skautavimą. Jei bolševikams uždarius Lietuvos Skautų Sąjungą Tarptautinis Skautų Biuras 6 metus tą uždarymą toleravo tylėjimu, tai šiuo XI Tarptautinės Skautų Konferencijos nutarimu oficialiai patvirtintas bolševikų aktas ir, tuo būdu, padarytas dar vienas ir galutinis žingsnis savo nario nenaudai.

4. Tačiau, nutarimo gale yra ir viena prošvaistė, kurią dabar ir ateityje reikia išnaudoti lietuviško skautavimo sąlygoms užtikrinti. Būtent: "Pasirinkto krašto /Krašto, į kurią DP skautas išemigruoja K.P./ Skautų Sąjungos patariamoms leisti tokiems skautams priklausyti grupėms, globojamoms šios tautybės kilmės vadovų, ir, kol bus išieyta pasirinkto krašto pilietybė, duoti modifikuotos formos skautų žodį, kuris, tačiau, turi kokių nors būdu išreikšti tą krašto, kur jie tuo metu gyvena, įstatymams lojalumą". Vadinasi, ir emigracijoje, kur susispiečia užtektinai mūsų skautų skaičius atskirai skilčiai, draugovei ar iš tuntu sudaryti, gali susiorganizuoti ir prašyti įregistruojami. Nors nutarimas vietinės organizacijos neįpareigoja minėtą privilegiją taikyti, o tik pataria, tačiau mes galime jos ne tik prašyti, bet ir reikalauti, tą reikalavimą grįsdami šiais motyvais:

a/ Nurodyti XI-osios Tarptautinės Skautų Konferencijos nutarimo DP skautų reikalų f. punktą.

b/ Išaiškinti, kad naujai atvykusiusjų dauguma nemoka užteiktinai vietinės kalbos ir kad gimtąji kalba tokiuose vienetuose labai palenkovins darbą bent pirmaisiais bei antraisiais metais.

c/ Yra atvykusių vyrų patyrusių skautų vadų, kurie taip pat dar nemoka vietinės kalbos ir kurie galėtų našiai vadovauti šitokiems vienetams. Dėl silpno vietinės kalbos mokėjimo, jie negalėtų vadovauti vietiniams skautų vienetams ir tuo būdu, nedirbdami vadovavimo darbo, palaipsniui nustotų vado kondicijų.

d/ Įrodyti, kad jei nebus įregistruoti mūsų atvykusių lietuvių skautų vienetai su savo vadais, didžioji dalis, gal net 90 %, skautų neištos į vietines skautų drauges, bet atsisakys skautybės ir nueis į kitas lietuviškas organizacijas, kurių visokio amžiaus jaunimui yra suorganizuota ir gražiai veikiančių prie parapijų ir kitokių susivienijimų.

Nors toks Tarptautinės Skautų Konferencijos nutarimas paaišrytas tik skautams, o skautėms tokio nėra, tačiau ir vietinių skautėlių organizacijų nusistatymas panašus. Todėl skautės taip pat gali naudo-

ti tuos pačius motyvus, kaip ir skautai.

Be to, reikia išnaudoti ir precedentus. Jei Kanadoje ir Australijoje lietuvių skautų vienetams ir vadams licencijos gautos, jas reikia skelbti skautiskoje spaudoje, kad tais precedentais galėtų remtis tų vietų skautų vadai ir skaučių vadovės, kur vietinių organizacijų vadovybės yra sunkiau sukalbamos.

Afiliavus lietuvių skautų ar skaučių vienetus vietinėse skautų bei skaučių organizacijose, jų veikimas taps legalizuotas: sueigos, iškylos, stovyklos, vieši pasirodymai, uniformų bei ženklų dėvėjimas bus legalus. PLS Sąjungos vadovybė tik turės nustatyti ir paskelbti, kokią lietuviško skauto-ės ženklą dar nešioti prie vietinės organizacijos nustatytos uniformos ir ženklų.

Vyr. sktn. /-/ K. Palčiauskas

* 262 *

TARPTAUTINĖS SKAUTŲ KONFERENCIJOS NUTARIMAS DP SKAUTŲ REIKALU

/ Priedas prie v.s. K. Palčiausko straipsnio Afiliacijos Klausimu/

Susirinkusi Chateau de Rosny, Prancūzijoje, 1947 m. rugpiučio mėn. 19 - 22 d.d. po VI Pasaulinės Jamboree Moissene

XI-ojo Tarptautinė Skautų Konferencija:

14. Siunčia savo linkėjimus skautų grupėms DP tarpe ir, Tarptautiniam Komitetui pasiūlius, nutaria priimti sekančią procedūrą: a/ Kad būtų tuojuo išstatas atskiras Tarptautinio Skautų Biuro skyrius, kuriame registruotusi viso sąjungos arba grupės DP tarpe, kurios šiuo metu randasi Austrijoje ir Vokietijoje;

b/ Tarptautinio Biuro DP Skyrius dės visas pastangas padėti visiems DP skautams patarimais, pasiūlymais ir tardamasis su Kontrolinėmis Įstaigomis, IRO ir kitomis atsakimomis institucijomis užtikrindamas, kad skautybės tikslas, metodai ir principai yra pripažinti ir praktikuojami ir kad nėra skelbiama politinė propaganda;

c/ Registravimasis Tarptautinio Biuro DP skyriuje neteiks teisės į Tarptautinės Skautų Konferencijos narius, bet taiks, kaip skautams, pripažinimą Biuro apsaugoje;

d/ Kraštuose, išskyrus Austriją ir Vokietiją, skautų grupėms DP tarpe, kurios tebėra pereinamoje stadijoje, patariama įstoti arba prisijungti prie Konferencijos pripažintų tautinių narių - organizacijų vietinės šakos ir tokios Tautinės Organizacijos prašomos rodyti ko daugiausia mandagumo ir visokeriopą galimą pagalbą šioms grupėms;

e/ Visi DP skautai, kurie gal būt apsišyvens krašte, kur jau yra Konferencijos pripažintas narys - organizacija, turės pasirinkti arba tapti tos organizacijos nariais arba atsisakyti būti skautais. Apsišyvenę jie nustoja būvę pereinamoje stadijoje ir yra jų prisiimto krašto įstatymų surišti;

f/ Pasirinkto krašto Skautų Sąjungos patiriamos leisti tokiems skautams priklausyti grupėms, globojamoms šios tautybės kilmės vadovų, ir, kol bus išieyta pasirinkto krašto pilietybė, duoti modifikuotos formos Skautų Įžodį, kuris, tačiau, turi koku nors būdu išreikšti to krašto, kur jie tuo metu gyvena, įstatymams lojalumą.

// 205

+ 263 +

PLSS TARYBOS PIRMIJOS NUTARIMAS JAV RAJONO REIKALU

PLSS Tarybos Pirmija anketiniu nutarimu / 1949.XII.31 anketinio nutarimo protokolas Nr. 7/ nutarė:

Esant ypatingoms lietuviškosios skautybės kūrimosi ir veikimo sąlygoms Jungtinėse Amerikos Valstybėse, šiam PLSS rajonui vadovauti turi pati PLSS Tarybos Pirmija, neskirdama atskiros rajono vadijos šiam rajonui.

Tuo atveju Rajono Vado pareigos atitenka PLSS Tarybos Pirmijos Pirmininkui, o abiejų rajono vadeivų – abien Vyriausiem Skautininkam arba jų pavaduotojam. -

PLSS Tarybos Pirmijos Pirmininko vyr.sktn. K. Palčiausko adresas: Mr. K. Palčiauskas, 7802 Madison Street, Forest Park, Ill.

+ 264 +

PLSS GARBĖS ŽENKLAIŠ APDOVANOJIMO AKTAS.

JAV, 1949 m. lapkričio m. 23 d.

PLSS Tarybos Pirmija nutarė nuo 1949 m. lapkričio mėn. 23 d. PLSS garbės ženklų - L E L I J A apdovanoti skautą kunigą Vaclovą Šarką /Grohne, Vokietijoje/.

Vyr.sktn. /-/ A. Saulaitis
Sekretorius.

Vyr.sktn. /-/ K. Palčiauskas
Pirmininkas

+ 265 +

I SKAUTININKU LAIPSNIUS PAKELIMO AKTAS

JAV, 1949 m. lapkričio m. 23 d.

PLSS Tarybos Pirmija nutarė nuo 1949 m. lapkričio mėn. 23 d. į p a s k a u t i n i n k i o laipsnį pakelti vyresnįjį skiltininką Liūtą Grinių /Chicagoje, Ill., USA/.

Vyr.sktn. /-/ A. Saulaitis
Sekretorius.

Vyr.sktn. /-/ K. Palčiauskas
Pirmininkas

+ 266 +

M Ū S Ū M I R U S I E J I

Tremtinišką gyvenimą š.m. sausio mėn. 13 d. Hanau lietuvių stovykloje užbaigė vyresnysis skautininkas Mikas K u k u t i s, gliaume liūdesyje palikęs savo žmoną ir dukterį.

Pačiam savo amžių, rodos, dar galėjo ilgai pagyventi. O ir nebuvo menkos sveikatos. Bet visokie lietuvių tautos ir Lietuvos sunkumai, kuriuos jam teko ypač pergyventi nuo 1939 m. pradžios ir dar anksčiau/tuo metu jis atsakingas pareigas ėjo Klaipėdos gubernatūroje/velionių griaužte griaužė.

A.a. M. Kukutis buvo senas, ilgametis skautas, vienas pirmųjų lietuviškosios skautybės gyvenime. Vėliau, daugelį metų gyvendamas Klaipėdoje, dirbo su jūrų skautais ir buvo Klaipėdos tuntininku. Ir tremtyje buvo aktingas LSS narys: Hanau tunto tuntininkas, 1947-1948 kooptuotas LSS Tarybos narys, nuo 1949.II.20 PLSS Garbės Teismo narys.

Daugelis jo auklėtinių skautų, iširdę liūdną žinią, susijaudins. Gedulo šešėlis apgaubia ir visą PLSS.

Velionis buvo didelis pabrictas ir vyrų norų skautų vadovas. Jo auklėtiniai turėtų rūpestingai branginti šį velionios palikimą.

Terū būna jam lenova tikrai svetima žemelė tremtyje, jo šeimai pakeliama didelio liūdesio nasta, o visiems PLSS nariams ta proga naujas paskatinimas dirbti Lietuvos laimei ir gyventi gily skautišką gyvenimą. -

v.s. A. Saulaitis

+ 267 +

IŠ PLSS GYVENIMO

PLSS Vyr. Dvasios Vadovas Romoje

PLSS Vyr. Dvasios Vadovas sktn. Dr. kun. J. Vaišnora, MIC, yra persikėlęs į Romą, kur jis yra paskirtas Generaliniu Ekonomu Aukščiausioje Marijonų Vienuolijos Valdyboje.

PLSS Tarybos Pirmija yra gavusi J.E. Vyskupo Petro-Pranciškaus Būčio, MIC, laišką, kuriame siunčiami geriausi linkėjimai lietuviams skautams. Tarp kita tame laiške rašoma:

"Skautų reikalai man rūpi ir norėčiau, kad jiems viskas ir visuomet gerai sektųsi. Dėkoju Dievui, kad daugeliui lietuvių, ir skautams tarp jų, pasibailė nepakenčiamoji būklė Vokietijoje ir prasidėjo žmoniškesnis gyvenimas Suvienytose Valstijose. Ypatinai man malonu, kad atvykę į Ameriką skautai nepakriko, o tebesilaiko ir savo idealų ir savo sambūrių. Norėčiau, kad ypatinai ši geruma būtų labiausiai pastovi".

Pranešimai iš vietų

Redakcija gavo medžiagos apie lietuvių skautų veikimą Brazilijoje ir Kanadoje. Šią medžiagą panaudosime kituose Biul. nr.nr.

+ 268 +

N A R I O M O K E S T I S

Nereikėtų šiuo klausimu rašyti, jei viskas būtų tvarkoje. Praėjusiais metais visą vežimą išvežė tremtinių stovyklų skautai ir skautės, o išemigravusieji - deja, nieko nesumokėjo. Tiesa, naujakuriams sunku, bet nelenčiau buvo reformuotą DM sušraibyti ir tremtiniui. Kame priežastis? Gal, truputį atsakomybės ir pareigos jausmo stoka. Šiuos metus pradėdame su didesnėmis bazėmis užjūriuose ir tikėkime, kad bus geriau.

Visi, tur būt, suprantam, kad jokia organizacija negali veikti be lėšų. Mūsųji - taip pat. Mūsų Sąjunga neturtinga: neturi nei fondų, nei rėmėjų, nei globėjų. Ką darome, turime patys apsimokėti. Negalime reikalauti, kad Sąjungos vadovybės asmenys šias išlaidas dengtų iš savo kišenių. Juk ir jų gyvenimas nėra lengvesnis. Jis niekuo nesiskiria nuo visų kitų Sąjungos narių gyvenimo..

Sąjunga turi begales reikalų. Reikia paruošti ir išleisti Tautinio ir Valstybinio ženklų programų paaiškinimus. Reikia išleisti organizacinį vadovą, kuriame būtų sukaupta visa medžiaga, pradedant statutų bei SĄjungos Vadovybės organų nutarimais bei nurodymais. Abi knygos yra gyvybiškai reikalingos. Pirmoji turi padėti išsaugoti Sąjungos lietuvišką charakterį, antroji - išlaikyti Sąjungoje nustatytoje organizacinėje formoje. O kur kasdieninės susirasinėjimo bei raštinės išlaidos ir kitoki reikalai.

Juk nereikia įrodinėti, mes visi tą gerai suprantam. Tik atlikim savo pareigą metų pradžioje: nariai - mokėkim, vienetų vadai - išrinkim. Kas gali, prašomas ir tiesiog aukele prisidėti.

Vyr.sktn./-/ K. Palčiauskas.

A U K O S PLSS BIULETENIUI LEISTI

PLSS BIULETENIUI leisti, be paskelbtųjų PLSS Biuletenyje Nr. 38 /+ 254+/, dar aukojo:

- po 2,55 dol.: sktn. Al. Matonis;
- po 2,--- dol.: kun. J. Vaisnys, Br. Simonaitis;
- po 1,50 dol.: A. Zalenkevičius /sk.vyč.būr.vardu/;
- po 1,--- dol.: vyr.sktn. Vc. Aučulis, psktn. A. Orentas, sklt. V. Sa-
liamonas.

Aukotojams širdinai dėkojama.

PLSS BIULETENIS tuo tarpu leidžiamas tik iš aukų.

Administracija

+ 270 +

MŪSŲ SKAUTYBĖ SPAUDOJE

Issklidus PLSS nariams po visą pasaulį, mūsų skautybės klausimais vis daugiau rasoma įvairiuose lietuvių laikraščiuose. Iš pradžių, naujai atvykus PLSS nariams į kokią vietovę ar krastą, tuoj buvo pradėdama per spaudą ieskoti rysio su kitais PLSS nariais toje vietoje. Ir įvairūs vadovai skelbė įvairių informacijų, pranesimų.

Veliau pradėjo pasirodyti žinučių ne tik apie "registraciją", susirisimą savo tarpe, bet jau ir apie konkrečius darbus, veikimą, aktingą dalyvavimą lietuvių bendruomenės gyvenime.

Kai kurie lietuvių laikraščiai /pvz., DRAUGAS - JAV, LIETUVIS Vak. Vokietijoje, Australijos ir k. krastų/ net įvede specialius skyrelius mūsų skautybės reikalams. Be to, ir ilgesnių straipsnių taip pat įdeda.

Visa tai rodo, kad mūsų skautybė tebera gyva ir kad ji yra aktuali lietuvių visuomenės gyvenime.

PLSS BIULETENIO Nr. 39 /1950.I.31/ t u r i n y s : /pslp/

260 -	Į 1950 metus. PLSS Tarybos Firmija.	193
261 -	As išėjau namo. R. Baden-Powellio testamentai. Parasė Ar. Lūks, iš latvių kalbos išvertė psktn. R. Silbajoris. ..	194
260 -	Skautybės dvasia. Parasė J. S. Wilson.	200
261 -	Afiliacijos klausimu. Parasė vyr.sktn. K. Palčiauskas...	203
262 -	Tarptautinės Skautų Konferencijos nutarimas DP skautų reikalu.	205
263 -	PLSS Tarybos Firmijos nutarimas JAV rajono reikalu.	206
264 -	PLSS Jėrbės zenklais apdovanojimo aktas.	206
265 -	Į skautininkų laipsnius pakėlimo aktas.	206
266 -	Mūsų mirusieji /A.a. vyr.sktn. Mikas kukutis/.	206
267 -	Iš PLSS gyvenimo.	207
268 -	Nario mokestis. Parasė vyr.sktn. K. Palčiauskas.	207
269 -	Aukos PLSS Biuleteniui leisti.	208
270 -	Mūsų skautybe spaudoje.	208

Rūpinkis pats gauti PLSS BIULETENI ir jį tuoj pat užsakyk kitam savo pažįstamam PLSS nariui.